

Esca d'Inca

Lladrará cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PESETA CUATRIMESTRE. ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM

PAGO PER ADELANTAT

ELS NEUTRALS

VINT sigles ja fa que entre Cristo y Satanás, entre El qui es sa llum del mon y el princep de les tenebres, hi ha una guerra encarnissada. En aquesta lluyta els homos s'han de declarar o soldats de Deu o soldats del dimoni: no poren permanexer neutrals, ni abstenirse de prender un dels dos partits. Per axò Cristo Nostre Senyor avuy mos diu: «El qui no está amb mí, está contra mí».

Es necessari seguir cara alta y de tot cor l'estandart del nostre Quefe Diví; porque si no hi ha terme medi (definitiu) entre el cel y lo infern; tampoch n'hi ha entre el partit del Bon Jesús y el de Lucifer. No es possible, donchs, ésser bons cristians y al mateix temps ésser indiferents, ésser neutrals.

Y no obstant axò, s'error principal dels nostros díes y el que fa més estragos es s'indiferencia religiosa y política. Son moltissims els catòlics y principalment entre els polítichs, que se voldrien dividir cada un d'ells en dues persones: una particular que crega sa veritat catòlica y la pràctich; y s'altre pública que seguesca ses doctrines y pràctiques liberals, oposades a n'el Catolicisme y per lo tant condemnades per l'Esglesia Catòlica. Els qui se oposen més a n'el reynat social de Cristo son els catòlics-lliberals que, segons s'expressió gràfica de Pío IX, immortal autor del *Syllabus*, «son sa pesta que fa més estragos» a dins s'eczercit de Cristo. No hi ha cap homo ni privat ni públich que sia dues persones, sino una sola, y que no té

més qu'una conciencia moral que dicta lo que ha de fer en totes y en cada una de les circumstancies de sa vida. «El qui no está amb mí, está contra mí».

Per axò el gloriosissim Papa Lleó XIII condemna també un error tan espantós amb les sigüents paraules de s'Enciclica *Immortale Dei*. «Tampoch es licit cumplir sos devers d'una manera en privat y d'un altre en públich, respectant l'autoritat de l'Esglesia en sa vida particular y despreciantla en sa pública, pues axò seria mesclar lo bo y lo dolent, y fer que s'homo tenga una lluyta amb si mateix, quan per el contrari es cert qu'aquest sempre ha d'ésser consecuent, y jamay apartarse de sa norma de sa virtut cristiana en ninguna cosa ni en ningún género de vida.» Dignes de gran reprensió son, per lo tant, moltissims de catòlics que arrastrats p'el desig d'una falsa pau y afalagats p'els plers d'aquesta vida, per no perde ses seues comoditats o els seus carrechs honorífichs, van perllongant y lo que es pitjor fins y tot refuan combatre a n-els lliberals rabiosos y a n-els mansos, y treurer sa cara en defensa de sa Relligió, de sa Patria y de sa causa de Deu. «*Qui non est mecum contra me est.*»

Fora, ydò, estar indiferents; fora ésser neutrals! ¿Qui estaria tranquil vejent que sa casa payral se cala foch sense procurar per tots els medis possibles apagar l'incendi? Pues be; quantes sian ses calamitats que rodetjan per totes parts com a torrent de flames a l'Esglesia y a la societat tots heu sabem y heu deploram

tots els dies. ¡Y apesar d'axò encare estam mansfentes! Ea, donchs; tots el qu'estimám a Cristo, y d'un modo especial els seus ministres, es hora ja de fer qualque cosa y no entregarse en manera alguna a s'indiferencia, ni a sa peresa; que ningú es més pronte aplastat que aquell que descansa en una folla seguredat. No olvidém quan poch s'assustá sa heròica virtut d'aquells primitius cristians, amb qual treballs y amb qual sanch cresqué y s'estengué per tot el mon sa fê catòlica. ¡Quan diferent seria sa societat si no hi hagués catòlics-lliberals, ni indiferents, ni neutrals! ¡Ojalá que se desllindassen be els camps y no hi hagués més qu'el partit de Cristo quantre el de Satanás! El gran inimich del reynat social de nostre Senyor, que es rey de reys y senyor dels que dominan, es sa divisió, son els partits; porque escrit está també en s'Evangelí d'avuy «que tot reynat dividit en partits será desolat. Es el dir, será desolada, destruida y en gran part condemnada sa generació apóstata actual, pero no sa societat vertaderament cristiana que lluyta en el costat de Cristo, y contra la qual no porá fer res tot el poder de les tenebres.

No olvidaré jamay sa fonda impressió que me causá el veurer en la ciutat eterna en mitx de sa plassa de sant Pere el colossal obelisco de més de 200 pams d'altaria que, dret com un gegant, pareix que desafia los sigles. Allá, a dins aquella grandiosa plassa, sa més bella del mon, va presenciá mut ses locures dels Nerons, ses crueldats dels Dioclecians, ses impureses dels Eliogábalos, ses

Es Ca d'Inca
Sr. D. Ramón Soler de la Plana.
Ribera.
Palma

heròiques virtuts dels cristians, els cruels torments dels martirs, el triomf del Catolicisme, sa desolació y s' espant dels bàrbars, sa mort de Roma pagana; y are proclama l'eterna victoria de nostra fé amb aquesta coneguda inscripció:

Cristo vens.
Cristo reyna.
Cristo impera.

Mossen AGUSTÍ.

L'ENDOLADA

(HISTORIC)

—Ma mare ¿de qui dius dol qu' enau de negre vestida?

—per qu' estau tant afligida? ¿quin es vostre desconsol?

—Ay! perque ha perdut, jo plor, el be de la vida hermosa, un' ànima a qui amorosa li he dada la sang del cor.

—Però si el pare ho està, y encantadora na Marta, ¿no ahir tengueren carta de que viu be'l meu jermá.

—Ja sé que teniu salut, llibertat, bens a belquena; mes no n' té qui està en cadena, qui sembla un mort corromput.

—¿Será esclau algun parent? ¿S' heurá morta la padrina? dematí estava tant fina, tant forta com el jovent.

—Si ma mare se morís, tant de greu no me sabria, pens qu' un àngel volaria a n' el goix del paradís.

—Iad' ¿per que tant plorau tota sola amb amargura? ¿quina es la gran desventura que a los vostros l'amagau?

—L' ocult ¡ay! per que no afrontar a qui'n dona pena tanta; fill meu, la mort no m' espanta ¿amb ella'l pogués salvar!

—Jo'l repos pert. y el conhort, quant vos veig tant inquieta, digau, ma mare discreta, ¿quin es vostre bé que ha mort?

—El mort ets tú... fill ingrati de lepra horrible y feresta, jo no'n llev de dol la vesta que no t' hages confessat!

M. DURAN

Qui no tastará les penes en esta vall de dolor, en les altures serenes no tastará les dolors.

Verlaguer.

VESPRADA (1)

La tarde queya; el xaragall baixava com sempre, rondinant aquella tonada monòtona y cansonera com el barboteig distret d' un pobre boig que no pot dir lo que vol dir. Y 'ls plátanos que vorejavan el fresch caminal, s' alsavan értichs, esprimatxats, amb un posat amohinat, com de qui cavila alguna cosa clara, sense fer cas del barboteig inconscient d' un pobre boig.

A banda y banda, las vessants de las montanyas se estarrufavan, erisadas de fullam de tons polsosos, creuhadas de brancas negres, foscas del fons, molt foscas com dos pans d' ombra enclotant la verdor vaporosa de la fondelada...

Y la vesprada era llarga... llarga com l' agonia d' un home fort, sola 'l cel d' un blau espelmat... Y tot callava... No més a vegadas las copas dels plátanos que s' alsavan claras, molt claras d' un vert alegre, brandavan suaument d' un cantó al altre, y ab la remor de la fullas, semblava que caygués un ruixat de gotas grossas... Després tot tornava a callar... y apuntava 'l somni...

Però's trencava, perque de sobte—uhéech! uhéech!...—dugas garsas se barallavan, allà baix, pel cap-de-vall y tota la fondalada se'n acordava d' aquells crits escandalosos, perque eran massa aspres y massa forts per aquella hora tan dolça... Y aquell xiscles forasters se allunyaren bosch endins... bosch endins... Y un chor de gais se posí a gemegar lluny del lluny, boscos enllà...

Y la fondelada quedá sola, tota sola... Y en la soletat, las copas dels plátanos tornaren a brandar suaument, d' un cantó al altre... Tornaren a brandar sobre 'l somni qu' apuntava... y ja feya estonas y estonas... y com en somnis sesentiren uns passos que s' acostavan...

Però ja era massa fosch... la negror de las vessants s' amparava de la fondalada, el cel s' anava espesint y com més s' espesia, las copas dels plátanos més s' esbarrallaven... apagantse, apagantse lentament...

Y 'ls passos s' anavan acostant... Y allí pels fons va passar la silueta d' una parella, com una boyrablanquinosa destecantse dolçament en l' acabament de la claror... el bras d' ell descansava en la cintura d' ella... el cap d' ella s' vinclava com un lliri marcit, sobre 'l pit d' ell... caminavan cansadament... Una garsa va xisclear y va fugir, volant d' esma...

(1) Des que reberem la IV obra de les que va publicant Catalunya, o sis "Prosa," per Claudi Planas y Font, feyem centes copiarne un tros, per mostra, per qu' els nostros lectors se fessen càrreg de llur literatura; mes fins avuy no hem tengut llegida per ferho. N. de la R.

Y tot quedá callat, embayrantse, destriantse en la blavor uniforme que se'n entrava pel mon... Y en el silenci, el xaragall baixá com sempre, rondinant aquella tonada monòtona y cansonera, com el barboteig inconscient d' un pobre boig... Y 'ls plátanos s' alsaren értichs, com una massa negra entre 'l parpelleig incessant del inmens vol d' estrelles...

Claudi PLANAS y Font

Assamblea de la Prempsa catòlica

L'Associació de la bona Prempsa, establida a Sevilla, ha promogut una assamblea nacional, amb motiu d'esser enguany l'any jubilar de l' Inmaculada, a fi de sumar les forces del periodisme catòlich d'Espanya, y estodiar la manera de dur efecte l'unió de tots y donarli nova empenya y perfeccionament. Per això ja conten en la bendició del Papa y en la cooperació del Arquebisbe de Sevilla y molts d'altres prelats. Esper demés el dir, que tots els escriptors catòlics y les publicacions que de tals se glorien, no farán falta a la gran cita y se sujetarán a les seves conclusions qu' estarán basadas en les ensenyances pontificies.

Tendra lloch a Sevilla els dies 23, 24, 25 y 26 del vinent Abril. Els punts d'estudi son: Secció 1.ª Unió de la Prempsa catòlica, y en particular la manera de realisar els següents medis d'unió: Creació d' una Agencia telegráfica per us exclusiu de la Prempsa catòlica.—Associació d'escriptors y artistes catòlics.—Cambi mutu de materials periodístichs.—Constitució d' un Consell directiu de les relacions de la Prempsa aliada.

Secció 2.ª Propagació de la Prempsa catòlica.

Secció 3.ª Perfeccionament de la Prempsa, assenyalant fins a què pot atribarse en la publicació de crims y espectacles mundans.

Secció 4.ª Criteri dels catòlics respecte a la prempsa periódica.

Els socis seran: actius, de mèrit (els representants de la Prempsa) y honoraris. Les dames poden inscriures com honoraries. Tots haurán d'abonar, al inscriures, cinch pessetes y rebrán un diploma y una crónica de l'Assamblea. Els socis actius y de mèrit poden presentar memories a la Secretaria de la Junta, abans del primer d'Abril.

FLESTOMIES!

veyes y mallorquines qu' haurien de sostreure les novelles y foresters.

No pretem haver replegat, ni molt manco, la major part de les nostres interjeccions populars que son les pincellades mes naturals del caracte, tants sols hem volgut despertar aqueixa idea perque qualche aficionat la seguesque y ne fassé un bon aplech que per cert seria molt curios y tal volta qualcún aprendia de flectomá

ignocentement y en mallorquí, com aquell atlotó que perque ha trobat un trosset de candela demana a son padri que li fasse una capella. Vales-t'assi.

¡A re mil carretades de senayes de guises!—A recapso!—Capso capso!—A re mil dotzenes de grosses de mistos!—A rebots y a l'ayre!—A revera cresta!—A remil pipes!—A requerayna!—A refona!—A rebotre!—Com es vetla llissal!—Com es vetla vera!—Rebotal!—Bon rebota ferrera!—Remissada!—Bon remissa de moro que no peca!—Bon rellissal!—Refotessa de can pau—Relley divina!—Refieta!—Bon refietal!—Recanaril!—Requevera!—Bon recamissa y va una!—Recens mil guimes!—Bon recotra!—Recens mil carretades de carrerons de butxaques veyes!—Recoranta caramuxes!—Bon cap de brot!—Bon repunyal!—Refoy!—Cotri cotri!—Caray caray!—Bon remiscla!—Repullaca!—Recarambal!—Refosca!—Bon recadira baxa!—Bon reforreyat vey!

—Fosca d'auba!—Rediantre!—Bon residauba!—Punyalada!—Bon repunyalada!—Bon recotxonilla!—Bon queray!—Bon queray de moro!—Recamissa de moro!—Recent gotes d'aygo (o de vi.)—Recotxo!—Retremendo!—Recent nius de terrola!—Recoranta teros!—Bon recarapel!—Bon remumareta!—Revennyoli!—Rejermanets—Re mil gomes dich!—Recent milions de dimonis boyets!—Bon revere mil!—Punyal de llana, que no fa mall!—Fet sa guitsal!—Fet trons!—Fet fondre!—Fet prende!—Que dimontre!—Te 'n vols anar a rodar!—Te 'n vols anar a la gloria!—Vols te fer de Deu!—Vols te fer trons!—Vols me besa es nas!—Vols te 'n anar a tocar diana en es port de Mavó!—Vols te fer de can boqueta!—Vols te 'n anar a rodar a sa cini de sa Marjal!—Vols te fer trons tu y qui prenda per tu!—Cetra cetra!—Punyalando punyalando!—Aquesta si qu'es blava!—Aquesta si que me 's lleja!

¡Es carabassa!—Es corbeys de s'asse!—Es cobrombos!—Es coveta!—Caspi!

(A n' els animals). Mal te tocassen cent mil nius plomats ycutis!—Mal te tocás xexa!—Mal tornasses d'or!—Mal te tocassen cent lliures!—Mal te tocás por!—Mal te tocás xuya!—Mal tornasses de plata!—Mal tornasses d'or y es carro de plata!—Si no n donave conte a Deu.

Un CARRETE

CRONICO

Febrer de 1904.

Dia 16.—A Palma ab motiu de sortir altre pich sa carrossa republicana, monarquichs y republicans se tornen devertir de casta forta, hey ha molts de ferits leves y eu duen molts a s'ombra.—A una casa de camp d'Algaida se calá foch a un pabé ahont dormien dos jovensans, sa gran fumada que feya desperta es duenyos de la casa que acudiren tot d'una a ausiliá els joves, però sos esforços foren inútils puis ja els e trobaren carbonisats (a. c. s.).

—En Montero Rios manifesta qu' es

partidari dels govèrns de llarga durada, y que son partit tans sols combatirà s'actual en cuestions fonamentals y d'interés general.—A Saragossa acaba es Congrés nacional de dependents de comer, acordant se sa federació des gremi.—Se concedeix sa gran creu de Carles III a n' el senyor Bisbe de Sió.

Dia 17.—Amb la solemnidad acostumada pren possessió de son nou càrrech d' Eónomo de la parroquia de S. Jaume de Palma D. Pere J. Llompart Oliver.

—El Ministre de la Guerra confirma que s' ha disposat un moviment de tropes y que s'enviy reforços a determinats punts devant ses conseqüències que porien derivarse del actual conflicte entre Rússia y Japó.

—Turquia y Bulgaria, segons ses derreres noves, també s' apareyen a desfer ab ses armes ses seves disputes sobre Macedonia.—Les fantasies d' avuy presenten molt crítica sa situació pera el Japó, en vista de ses terribles destrusses qu' han sofrit per terra.

Dia 18.—Ab tot género de reserves parlen els periódichs de certa nota dirigida a nostro Govern p' el de la Gran Bretanya, referent a n' el collicte rus-japonés.—Consey a Palau: el senyor Maura pronuncia un important discurs en el que s' ocupa de ses mides preses per Espanya devant es conflicte rus-japonés, qu' han dat lloch a nombrosos comentaris.

—Els japonesos han tornat atacá a Port-Arthur, haguense de retirar ab sensibles pèrdues per s' energica defensa que feya sa plassa.

Dia 19.—El P. Nozaleda publica un folleto que titula «Defensa obligada contra acusacions gratuites».—El senyor Maura diu qu' es imaginari tot lo que s' es dit de notes dirigides a n' el Govern espanyol.—Mor a Madrid sa desgraciada automovilista Mina Alix.

—Sobre la guerra rus-japonesa corren inverosimils rumors y se fan tota classe de pronóstichs, en vista de que s' informació continua essent contradictoria e imperfecta.

Dia 20.—A Madrid comensa sa movilizació de tropes ordenada p' el ministre de la Guerra, sortin alguns regiments.—Telegrafien de París que tots els valors han esperimentat una baixa considerable.

—El czar de Rússia ha nombrat a son ministre de la Guerra, general Kouropatkin, general en jefe dels eczèrcits de terra.

Dia 21.—A la seu de Palma s'estrema el cant polifonich, baix la direcció del mestre de capella D. Antoni Pont, cumplint ses manifestacions de S. S. el Papa.—Arriba a Palma el batalló de Cassadors d'Alba de Tormes, el reben ses autoritats militars y molts de curiosos.

—Es Govern ofereix un banquet a n' el cos diplomátich, y es comentat per les circumstancies en qu' es celebra. Les correngudes d'automòvils ocasionen algunes desgracies.—Arriba a Vigo s' escuadra ingle-

sa del Canal.—Son elegits senadors per Vizcaya D. Plácido Allende, per s' Universitat de Valladolid el catedrátich de sa de Madrid D. Lloatchin Fernández Prida, S. dicta en R. D. ordenant que s'aumentí es número d' Escoles fins el que determina sa lley d'Instrucció pública del 57.

—A Viena un violent huracán ha ocasionat inmerises pèrdues y nombroses desgracies.—A París una esplosió de gas cala foch a un populos barri, morint tretze persones, y quedant moltes d'altres ferides.

Dia 22.—Deves mitj dia arriba a Inca el batalló de Cassadors d'Alba de Tormes. El reben totes ses autoritats y es alojat per ses cases particulars.

—Congrés: El ministre d'Hisenda lleigeix un projecte concedint un crèdit de 10 milions de pessetes a n' el presupost de Guerra pera material y defenses submarines y de costes, y altres ampliacions de crèdits pera movilizació de forses. S' aprova el projecte de reorganización del Consey d'Estat. Els republicans pregunten a n' el Govern si els e considera com a partit legal, y s' s paraules descorteges d'aquells produexen molt d'avalot. Quan abandonen la Càmera sos amichs organisen una manifestació, qu' es disolta per les forses de policia.—En el Círculo Mercantil de Madrid, en Montero Rios dona una conferencia sobre ses causes de sa perdua de s'Imperi colonial d' Espanya.—En el Senat s' aprova el projecte de revisió de ses tarifes de transporte.—A Alecant s' es mort el popular potecari madrileny doctor Garrido.

—S' iniciativa dels Estats Unis pera regoneixer sa neutralisació de Xina es estat aprovada per les potencies, incluses Rússia y Japó.

Dia 23.—Ab el vapor correu de Barcelona arriben a Palma el batalló d'Alfons XII y sa tercera bateria del primer Regiment d'artilleria de Montanya.

—Congrés: els incidents occurrèguts ahir en els contorns d' esta Càmera adquireixen dins d'ella els caràcters de tragichs aconteixements. Els republicans protesten de les alevosas matanzas (y sols e-hi hagué tres ferits leves); etz y junts tots els lliberals presenten una proposició de censura qu' es retirada per 135 vots contra 73. També avuy se preten promoure alborots, sens resultat.

—Rússia ha ordenat a les seves forses de mar y terra que se mantenguin a le defensiva fins qu' els arribin els reforços.

Dia 24.—Arriben a Palma les forses que componen el Batalló de Cassadors de Barcelona y sa primera secció de la segona Bateria del decim Regiment Montañá.—A Manacor e-hi arriba el Batalló de Cassadors d' Alfons XII qu' es alojat per les cases particulars y parlen de fer un Corté nou per alojar dites forses.—Un homo y una dona pobres que se 'n anaven de Sa Pobla cap a Pollensa a cercar almoyna, tenen la següent desgracia: quan foren a un pont que hi ha a sa carretera, sa dona s'acosta a sa vorera y com era curta de vista caigué a baix des pont, morint dins breu temps (a. c. s.)

—S' en van cap a Paris els Prínceps de Boviçra, molt contents de la seva estada a la cort.—En el Congrés comença el debat sobre Administració local, projecte qu' impugna D. Eugeni Silvela y defensa ab entusiasme y elocuencia D. César Silió. També comensen sa discussió dels crèdits extraordinaris perà guerra.—Segueixen els alborotadors fet actes de presència, però tan obedients al corneti d' alarma, que resulta excessiu pera disoldrerlos.
—Don Jaume de Borbón anirà a la Mandxuria ab el general en quète.—El ministre del Japó en Seúl ha destituït, en nom de son Govern, a n'el emperador de Corea, declarant anexionada esta Península al Imperi del Sol Ixent.

Es CRONISTA

Lladrades y moxonies

Havent vist, amb disgust, que les bones diligencies practicades p' el Magnífich Ajuntament per alojar, dins poques cases, la forsa militar que viu escampada entre noltros, s' havien estrellades contra les eczigencies y dificultats del seus poseidors, teniem preparat un article fentmos eco de les inconveniencias que hi havia continuant molt de temps alojats els soldats en les families; y recomanaven a les autoritats que no dexassen l'assunto de sa ma. Mes are hem retirat dit escrit, a la ximple noticia de que nostro Ajuntament, amb una diligencia que l' honra, ha dispost, per el present, aprofitar per cortés tres edificis del seu domini qui son: el corté, que ja te aquest nom per haver servit altre temps p' el mateix objecte: els corradors dels alts de Sant Domingo, ahont hi ha les oficines de la Reserva la presó de ses dones y el jutjat municipal, que passarán a un altre lloch; y a can Armengol ahont hi ha la costura pública de nines.

Com es de suposar tan poch quedarán desetesos aqueys elements qu' han tengut que fer lloch a la milícia.

Dimecres a vespre el P. coremé, anatematísá de valent y de firme el vici de la blasfemia, tant estesa dins Espanya y Mallorca, com poch escarmentada, per les autoritats, apesar qu' el Codich penal ho castiga.

Remissada de moro qui no pe cal quin sermonás va fer ell, feya tramolar les columnes de l' esglesia. Y are n' hi ha molts que no volen tornar a flectomar y estan enterrocats perque no poren passar sense tirarne colquana en enfadarse. Com es vetla revenjoli! Vaja uns apuros! Mirin el re-

pertori de flastomies ignocents, que mos ha enviat un carreter si n' hi ha cap que los agradi, y sino que dijunin.

Aquesta vegada será vera que mos tornarán dur els gnardies civils; ja han vista sa casa que ha de servir de Corté, y pareix que los agrada encare que no siga fete esclussivament per aqueix objecte.

Els dijous y diumenges decapvespre, la xaranga del batalló de Cassadors qu' está de guarnició en eixa ciutat, toca a la plassa y carrer major, hermoses pessas del seu repertori.

A l' hora d' are se está posant un teléfone a la casa del Sr. Gelabert, ahont está hospedat el General Maroto, en comunicació en sa Capitanía General de Balears aprofitant sa ret telegráfica d' aquesta provincia.

Els pobres d' Inca are floquen y beneixen s' hora que vengué la tropa, perque després qu' aquesta ha pres ranxo en repartexen, fins que n' hi hage, a tots els pobres.

Ay si no fos qu' un está empagait!

Enguany per segona vegada torneu donar comedies a Inca durant sa corema. S' altre any que hi havia na Matilde León que matava es poreh en divenres a tots els gomosos, que anaven seny a perdre per ella, era passadó que fessen de sa corema carnal. La pessa hu pagava, y foris, es fer una excepció, y el bon Jesús que no mes menja cor y ja veyá les intencions; però enguany qu' els gomosos no estan xiffats de cap tiple, com ho han demostrat amb desayres que no aprov, que volen que vos diga: trob qu' el dimoni no n' ha sabut en fer la competencia a n' es predicador amb elements tant poch simpátichs. Tanmeteix totes les funcions son fiascos per més que se dona ferratge a belquena a n' es bestia jove.

Vaja, a la catòlica ciutat d' Inca donar gèneros chicos o grandes dins sa corema es... fora d' es test.

Publicacion s rebudes

Lo nombre de «Contra la tisis» que publica en Barcelona lo Dr. D. Agusti Bassols y Prim, corresponent al mes de Febrer conté les materies següents:

A la bona memoria del Dr. Robert.—L' exercit y la tisis.—L' alimentació del soldat.—Les condicions dels corters.—L' edat.—Les lleys de reclutament.—La distribució dels soldats.—Cuidados que requereix la boca.—Receptes.—Als mestres.—Moviliario escolar.—Picarras etc.—Cuidados generals.—Water closets.—Noticies.—El Sanatori del Tibidabo.—Societat espanyola de sanatoris.—Un nou periodich

Els quinzenaris agrícolos El Labriego y L' Art del Pagés corresponents a la darrera quinzena de Febrer, ab importants treballs.

Els nims 113 y 26 dels xistosos setmanaris catalans Cu Cu! y Barretina.

Bolleti comercial

Mercat d' Inca.

Preus que retgiren a n' aquesta ciutat dijous passat.

Bass	(es quinta)	a	77'00
Xera	(sa cortera)	a	20'00
Blat	id.	a	19'50
O. di.	id.	a	12'00
Sivada	id.	a	9'00
Id. forastera	id.	a	8'5
Faves cuitores	id.	a	20'0
Id. ordinari	id.	a	19'50
Blat de les Indies	id.	a	17'00
Mongetes (confit)	id.	a	41'00
Id. blanques	id.	a	32'00
Fasols	id.	a	31'50
Ciurons	id.	a	23'00
Gallines (sa tersa)	id.	a	0'90
Galls	id.	a	0'70
Conis	id.	a	0'300
Ous	(sa dotzena)	a	1'20
Patates	(es quinta)	a	4'50
Safra	(s' unza)	a	3'50
Figues seques (es quinta)	a	9'00	
Olives (sa barsella)	de	1'25 a 3'50	

Moviment de població

Inscripcions fetes en el Registre civil d' Inca durant els dies que s' espresen:

Mes de Febrer

NAXEMENTS

Nins 13 Nines 17 Total 30

CASAMENTS

Dia 6 Mique Juseph Martorell, 25 anys, fadri, ab Isabel Cardell, 22 anys, fadrina.

» Gabriel Sales, 24 anys, fadri, ab Catalina Mulet, 24 anys, fadrina.

» Jordi Truyol, 28 anys, fadri, ab Catalina Bruet, 25 anys, fadrina.

» Pere Francesch Figuerola, 35 fadri, ab Catalina Caimari, 34 fadrina.

» Pere Antoni Colom, 26 anys, fadri, ab Francinayna Salas, 23 anys, fadrina.

» Bartomeu Alsina, 27 anys, fadri, ab Antonia Corró, 32 anys, fadrina.

MORTS

Dia 3 Pere Jusep Coll Borrás, 78 anys, viudo, Catarro senil, carrer Marti metje.

» Miquel Cortés Aguiló, 44 anys, fadri, bronquitis, c. Comer.

» Joan Pons Catalá, 22 anys, casat, tisis pulmonar, c. Varella.

» Magdalena Prats Garriga, 84s anys, viuda, veyesa, c. Major.

» Joan Beltrán Amer, 35 anys, casat, hemorragia externa, c. Mesons.

» Francisca Beltrán Sastre, 16 anys, fadrina, meningitis, c. Monjes.

» Joan Amer Domenech, 3 anys, fadri, Insufiente, desarollo, c. Muntanera